

Нови книги

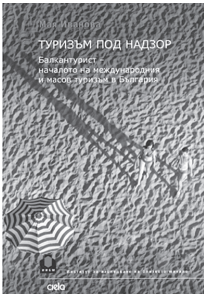

Петя Кабакчиева, Пепка Бояджиева
(НЕ)ВЪЗМОЖНИЯТ СИНДИКАЛИЗЪМ

София: Сиела и ИИБМ, 2019, 352 с.

Идеологическата рамка на профсъюзите, синдикалните искания, анти-синдикалните профсъюзи и още много по темата.

Книга от поредицата на Института за изследване на близкото минало, посветена на профсъюзите в България през социалистическия период.

Мая Иванова
ТУРИЗЪМ ПОД НАДЗОР.
БАЛКАНТУРИСТ – НАЧАЛОТО
НА МЕЖДУНАРОДНИЯ
И МАСОВ ТУРИЗЪМ В БЪЛГАРИЯ

София: Сиела и ИИБМ, 2018, 304 с.

За днешните поколения туризмът през 45-те години на комунистическа България обикновено е идиличен остров, целенасочено изграден от партията по валутни и/или рекламни причини. За разлика от пренаселените и презастроени плажни ивици днес, в онези отминали времена курортите са символ на лукс, свобода на нравите и щадящо съжителство с природата. Разрастването на туризма, разпростирането му върху цялото Черноморие, че и във вътрешността на страната (планините, Рилския манастир, Розовата долина, Велико Търново), става по следващ партийните приоритети план, без безразборно леене на бетон, но пък с много грижа за околната среда.

Както ще видим, морският ни туризм преди 1989 г. е всичко друго, но не и галено дете на режима. Инвестициите често са плод на лобиране „отгоре“ или по места, на отбелязване на поредната партийна или национална годишнина, но не и следствие от някакъв добре премислен план. Без сериозен политически гръб секторът води неравна битка с вродените проблеми на социалистическата икономика, които допълнително се изострят от неособено високия административен капацитет и ориенталската култура на обслужване.

И така, свалили розовите очила, нека надзърнем зад фасадата на онази друга България с марката „Балкантурист“.

Ивайло Дичев
КУЛТУРНИ СЦЕНИ НА ПОЛИТИЧЕСКОТО

София: „Просвета“, 2019, 152 с.

Как варират властовите отношения в различните култури – това изследва политическата антропология, чиито основни понятия са представени тук в нещо като речник. Реконструирайки голямата човешка история, авторът бърза да стигне до възлови проблеми на политическото днес: разпадането на публичното пространство, медийната харизма на популистите, замяната на принудата с пазара на внимание. Водещ мотив е постепенното изместване на политическото от стари антропологически институции,

като ритуала, инициацията, двубоя, към медийната сцена, или с други думи – естетизирането на политическото. Това, че то е станало интересно, скандално, смешно, че извиква паралели с популярната култура, не бива да звучи успокоително: новото естетизиране на политическото обърква нас, гражданите, и така прави съпротивата още по-трудна.

Георги Фотев (съст.)
ЕВРОПЕЙСКИТЕ ЦЕННОСТИ.
НОВАТА КОНСТЕЛАЦИЯ

София: Издателство на НБУ, 2019, 540 с.

Човешкият живот е съзвучие и борба на различни ценности. В Европа се изостря интересът към европейските ценности. Повдигат се тревожни въпроси. Социални, миграционни, икономически, политически, демографски, екологически и всякакви проблеми и неблагоприятия се свързват с ценностни въпроси. Враговете, външни и вътрешни, на Европейския съюз, умножаващите се циници и скептици директно атакуват европейските ценности.

Има спокойни и безметежни времена, но има и периоди на турбуленции, на ценностен безпорядък. Има упадък и настъпва преоценка на всички функциониращи, доминантни преди това ценности. Кризите на ценностите са тежки и съдбоносни изпитания. Възраждането не идва даром. (Георги Фотев)

Светла Маринова (съст.)
ПО ПЪТЯ КЪМ ЕДНА КОСМОПОЛИТНА
СОЦИОЛОГИЯ.
ПРОГРАМАТА НА УЛРИХ БЕК ЗА XXI ВЕК

София: УИ „Св. Кл. Охридски“, 2019, 389 с.

Превод: Светла Маринова

Този сборник със социологически текстове е предназначен (не само) за студенти по социология, но и за всеки – независимо социолог или не – който има интерес от разширяване на погледа върху актуалните социални

процеси и е склонен да се откаже от мисловните си навици и клишета и да поеме рисковете на разрива с унаследените и утвърдени схеми на мислене.

Филип Тер

**НОВИЯТ РЕД НА СТАРИЯ КОНТИНЕНТ:
ИСТОРИЯ НА НЕОЛИБЕРАЛНА ЕВРОПА**

София: „КХ – Критика и Хуманизъм“, 2018, 520 с.

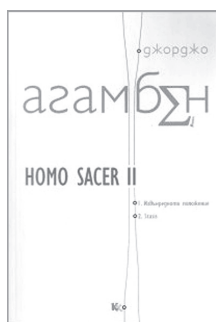
Превод: Силвия Василева

Когато през 1989 г. пада буквалната и метафорична Стена между Източна и Западна Европа, започва експеримент с континентален мащаб: след своите нежни и кадифени или кървави революции „Източният блок“ бива подтикнат към икономически трансформации, които се оказват изцяло и чисто неолиберални. Процеси на котрансформация, като ефект от промените при нас, обхващат и страните от Западна Европа. Книгата проследява внимателно, детайлно и много полезно за всякакви читателски гледни точки и двете плоскости на трансформация. Не пропуска и да постави въпроса дали днес европейският Юг не заема мястото на някогашния Изток.

Развитието на неолиберализма се очертава в книгата както хронологично, така и с акцент върху важни регионални различия в Европа. В някои отношения книгата е критика на неолиберализма, но като цяло е по-скоро опит за обективна история на последиците му: защото показва как той засяга не само икономиката, но и ценностите, и общностните проекти и мечти. Представа и аргументи за диагностициране на края му.

За да направи българското издание свръхактуално, авторът написа в средата на ноември 2018 г. специален епilog за българските читатели, обхващаш процесите в Европа след публикуването на книгата.

Филип Тер е професор по история на Централна Европа във Виенския университет, гост професор в изтъкнати академични институции в САЩ и Европа.

Джорджо Агамбен

HOMO SACER II

София: КХ – Критика и Хуманизъм, 2019, 258 с.

Превод: Валентин Калинов

Книгата преосмисля проекта на европейската модерност, но вече не с термини като биополитика и биовласт (както в част 1), а през призмата на феномени като „извънредно положение“ и „гражданска война“. Акцентът е върху възможните уроци за съвременното състояние на западната цивилизация.

В част II.1 Агамбен изследва пространството между политическото действие, правния ред и човешкия живот като такъв. Екскурсът от античност до съвременност сочи огромния залог на понятието „извънредно положение“ днес. В част II.2 се идентифицира кой е „прагът“ на фундаментално политизиране на Запада. Демонстрира се не просто потапяне

в проблемите на настоящето, но и философска тревожност за бъдещето.

Книгата е предизвикателно към мисленето четиво за всеки, който се движи в полетата на хуманитаристиката, но и за изкушените от анализите на настоящето.

Мишел Фуко

**ИСТОРИЯ НА СЕКСУАЛНОСТТА Т. 1:
ВОЛЯТА ЗА ЗНАНИЕ**

София: КХ – Критика и Хуманизъм, 2019, 237 с.

Превод: Антоанета Колева

През февруари 2018 г. се случи онова, което всички смятахме за невероятно: на оригиналния му френски език бе публикуван, след като бе изваден от архивите на Фуко, пряко завещанието му за „Никакви посмъртни публикации“, четвъртият том от легендарната поредица „История на сексуалността“. Той носи великолепното заглавие „Признанията на плътта“ и ръкописът е оставен да спи в кутията на банков сейф десетилетия – време, през което изследователите говорят за него като за „Свещения Граал“, изгубили надежда завещанието на Фуко да бъде нарушено и текстът да бъде изваден на бял свят. Но ето че публикацията му се случи и той се превръща в едно от най-големите събития в света на хуманитарните и социалните науки през последните десетилетия. Цели 34 години преди това Фуко си отива ненавременно, а само дни преди това са публикувани втори и трети том на поредицата: „Употребата на удоволствията“ и „Грижата за себе си“. Те на свой ред са отделени с цели осем години от манифестния първи том на поредицата – „Волята за знание“.

„Волята за знание“ е вероятно най-цитираната книга на Фуко и съдържа в синтезиран вид неговата прочута аналитика на властта.

Корицата е последният дизайн, който ни остави великолепната Яна Левиева (1967–2018), а изданието е придружено с уникална пощенска картичка. Преводът и заключителната бележка са на Антоанета Колева.

Зигмунд Фройд

ТЕКСТОВЕ ЗА КУЛТУРАТА. ЧАСТ I

София: КХ – Критика и Хуманизъм, 2019, с.

Превод: Нина Николова

Този том събира някои от най-важните „културни текстове“ на Фройд. С тях той напуска полето на практическа работа с индивидуални пациенти и теоретизиране над нея. И рязко се извисява до културологични и философизиращи анализи. Но изненадващ ли е този преход на психоаналитика към сцените на грандиозния цивилизационен театър?

Изоставя ли Фройд „зоната си на експертност“, когато ни разказва защо културата, т.е. нашата отличителност като човешки същества, всъщност ни вкарва в състояние на нещастност? Не е ли

разбулвал всеки Фройдов пациентски случай именно темата за културата чрез конфликта между нагон и култура? Наистина ли е внезапна крачката от фотьюйла на слушащия към онова духовно наставничество, с каквото ни се вдъхва всеобхватен културен песимизъм или... оптимизъм?

Всеки би могъл да разпознае къс от собствената си история в тези текстове, писани с явна страст. И да ги употреби. Защото те звучат толкова актуално, сякаш са изковани за нашите битки днес.

Това е книга номер 2 в поредица „Теоретични пространства“, която включва работи на Зигмунд Фройд, психоаналитичната традиция и други сродни традиции в психологията, психотерапията и психиатрията на XX в. и до днес. Тя е дело на издателска къща „Критика и Хуманизъм“, Българско общество по групов анализ и групови процеси и специалисти от европейски академични и терапевтични институции.

Франсис Фукуяма

ИДЕНТИЧНОСТ. БОРБАТА ЗА ПРИЗНАНИЕ И ПОЛИТИКАТА НА ГНЕВА

София: Изток-Запад, 2019, 208 с.

Превод: Юлия Гешакова

Един от най-видните политолози на нашето време – Франсис Фукуяма, ни предлага в новата си книга провокативен анализ на съвременната политика на идентичността: на нейния произход, еволюция и последици за либералната демокрация и световния ред.

Искането за признание на собствената идентичност обединява много от случващото се днес в световната политика. Универсалното признание на достойнството на всяко човешко същество, на което се гради либералната демокрация, все по-често се оспорва от нови, по-ограничени форми на идентичност, основаващи се на нация, религия, раса, етнос или пол. Искането за признание е в основата на днешната вълна от антиимигрантски популизъм, радикален ислямизъм и бял национализъм, а възходът на политиката на идентичността е едно от основните предизвикателства, пред които са изправени модерните либерални демокрации.